

bylo proti stěžovateli již zahájeno. Je tu tedy usnesení soudu, třebaž nebylo písemně vyhotoveno. Neprávem proto rekursní soud odepřel stěžovateli oprávnění ke stížnosti proti tomuto usnesení a bude na něm, aby rozhodl, zda návrh státního zastupitelství odpovídá předpokladům § 26 druhý odstavec řádu o zbavení svéprávnosti.

Čís. 7312.

Exekuce na dosud nesplatné pohledávání provise jako odměny za obchody případu od případu sprostředkované jest vyloučena. Přípustna jest však exekuce za podmínek zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n., je-li provise jen částí odměny poskytované zaměstnavatelem dlužníku ve služebním poměru nebo tvoří-li sama stálý služební příjem, třebaž co do výše neurčitý. Neuvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu přesně, o jakou provisi se vlastně jedná, jest exekuční návrh zamítnouti.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 740/27.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky dlužníka za firmou K. na provisi. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Především jest vytknouti, že podle výslovného ustanovení § 303 druhý odstavec ex. ř. jest k rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání povolán toliko soud exekuční a že přikázání to státi se může samozřejmě pouze do výše vykonatelné pohledávky. Dále není ze stylisace exekučního návrhu jasno, zda jest navrhována exekuce na provisi v přítomné době tu již jsoucí (splatnou) jako na pohledávku, či na provisi budoucně splatnou a náleží-li provise strany povinné k jejím služebním požitkům jako jich součást, či jde-li o provisi jako odměnu za obchody případu od případu sprostředkované. V posléze uvedeném případě byla by exekuce na dosud nesplatné pohledávání provise vyloučena, poněvadž pohledávky takové nemají povahu příjmů služebních, nýbrž představují nejistý ještě zisk ze samostatné činnosti sprostředkovací (srov. k tomu komentář Neumannův k ex. řádu str. 845 a pozn. 2 tamže). Jest-li však provise jen částí odměny poskytované zaměstnavatelem straně povinné ve služebním poměru nebo tvoří-li sama stálý služební příjem, třebaž co do výše neurčitý, byla by exekuce dle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. přípustna, pokud celkový peníz přesahuje 6.000 Kč ročně a jen do jedné třetiny (srov. rozh. nejv. soudu uveřejněné v časopisu Notariatszeitung roku 1911 str. 367, pokud se týče v Zentralblatt z roku 1911 čís. 476). Vzhledem k ustanovení § 54 ex. ř. bylo věcí vymáhající strany, by přesně v exekučním návrhu uvedla, o jakou provisi se vlastně jedná, by soud exekuci povolující bezpečně posouditi mohl, zda a pokud lze návrhu vyhověti. To se však nestalo. Tvrzení o provisi je pouze povšechné a neurčité i nezbylo proto než návrh zamítnouti, protože naříditi odstranění formelních závad by nebylo účelné a praktické, když šlo o návrh exekuční (srov. cit. komentář str. 234 pozn. 1).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 54 prvý odstavec čis. 3 ex. ř. musí exekuční návrh zejména udati vše, co podle povahy případu jest důležité pro nařízení, jež soud povolující nebo exekuční má vydati pro vedení exekuce. Že návrh, o nějž jde, pokud se týče exekuce zabavením a přikázáním k vybrání povinnému prý příslušejícího pohledávání provise, nevyhovuje tomuto předpisu, dolíčil správně rekursní soud, pročez ve směru tom stačí odkázati na odůvodnění napadeného usnesení. Zejména neplyne ze slov »pohledávání provise«, že jde o provisi již zaslouženou, a, pokud rekurent teprve v dovolacím rekursu tvrdí, že jde o provisi, která je tu vedle služebního platu, jest to přednes nový, k němuž nelze v opravném řízení přihlížeti (dobrozdání nejvyššího soudu vídeňského k § 520 c. ř. s., bod. 3). Nedůvodnému dovolacímu rekursu, jenž se i co do případného vrácení návrhu k doplnění odkazuje na odůvodnění napadeného usnesení, nebylo proto vyhověno.

Čís. 7313.

Nelze povolití zabavení pohledávek, jež vzniknou teprve v budoucnosti. Lze však povolití exekuci »zabavením třetiny služebních platů a provise, které prý má povinný jako úředník u svého zaměstnavatele s omezením, že povinnému přes zabavení musí zůstatí z úhrnu těchto platů a provise volným roční příjmem 6.000 Kč«.

(Rozh. ze dne 13. září 1927, R I 770/27.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel exekuci zabavením a přikázáním provise, již má dlužník u firmy E. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Vymáhající strana vede exekuci na provisi strany povinné, při tom však jí blíže neoznačuje. Podle § 294 ex. ř. lze vésti exekuci na veškeré pohledávky, které již vznikly, třebas jest dospělost pohledávky podmíněna neb obmezena časem (§ 317 čis. 2 ex. ř.). Avšak nikoliv na pohledávky, které teprve v budoucnosti vzniknou. Toto rozeznávání jest nutné, jmenovitě u provisi, u nichž vznik nároku a jich výše často závisí na okolnostech, naprosto nejistých. Jest tedy lišiti nárok na provisi z obchodů již ujednaných, anebo započatých a nárok na provisi z obchodů, které snad teprve vzniknou, kterýžto nárok dosud nevznikl, a proto z těchto obchodů exekuci nepodléhá. V projednáváním případě exekuční návrh nevyhovuje předpisu § 54 čis. 3 ex. ř., poněvadž jmění, na které má býti exekuce vedena, není vůbec blíže označeno, ani co do přibližné výše, ani co do způsobu vzniku.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.